

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.307/2021/7. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Halmos Péter Miklós ügyvéd (cím) által képviselt Felperes neve (cím) felperesnek a Lantos Ügyvédi Iroda (cím, eljáró ügyvéd: dr. Lantos Bálint Béla) által képviselt Alperes neve (cím) alperes ellen határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében az Egri Törvényszék 27.P.20.075/2021/13. számú ítélete ellen az alperes által 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 100 000 (egyszázezer) forint fellebbezési eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

[1] A felperes az alperesi vadásztársaság tagja.

[2] 2020. augusztus 29-én a vadásztársaság fegyelmi bizottsága fegyelmi tárgyalást tartott Tag neve1 tag ügyében. A fegyelmi eljárás során az eljárás alá vontat a felperes képviselte. A fegyelmi tárgyalás szünetében a felperes a vadászház lépcsőfeljárójánál Tag neve2 és tag neve3 fegyelmi bizottsági tagok felé a „mindketten csicskák vagytok” és „nekem köszönhetitek, hogy Tag neve1 nem indított ellenetek fegyelmi eljárást” kijelentéseket tette.

[3] E kijelentések miatt a vadásztársaság elnöke a 2/2020. (IX. 10.) számú határozatával a felperessel szemben fegyelmi eljárást rendelt el. A határozatban írtak szerint e kijelentések a becsület csorbítására is alkalmasak, és ezzel a felperes megvalósította a vadásztársaság Alapszabálya 17. pontjának g) alpontjában, illetve a Fegyelmi Szabályzat 3. § (1) bekezdés g) alpontjában foglalt „összeférhetetlen magatartást tanúsít” fegyelmi vétséget.

[4] A fegyelmi bizottság 2020. október 26-i ülésén meghallgatta a felperest és a két „sértettet”. Az ülésen a felperes több bizonyítási indítványt is előterjesztett. A fegyelmi bizottság október 28-án kelt levelében értesítette a felperest, hogy bizonyítási indítványait elutasítja, november 16-ára újabb fegyelmi tárgyalást tűzött ki. Ezen a tárgyaláson a fegyelmi bizottság elnöke ismételtén tájékoztatta a felperest a bizonyítási indítványai elutasításáról, majd november 25-én arról értesítette felperest, hogy a bizonyítási eljárást a fegyelmi bizottság lezárta, kizárás fegyelmi büntetés kiszabását javasolja, és ennek a határozatnak a meghozatala érdekében kéri a vadásztársaság elnökét a közgyűlés összehívására. A felperes a bizonyítási indítványait elutasító fegyelmi bizottsági határozattal szemben fellebbezést nyújtott be 2020. november 12-én.

[5] 2020. december 30-án a vadásztársaság elnöke tájékoztatást küldött a felperes részére a koronavírus világjárvány elleni védekezésről szóló 2020. évi CIX. törvény, valamint a személy és vagyonegyesítő szervezetek működésére vonatkozó eltérő rendelkezések újbóli bevezetéséről szóló 502/2020. (XI. 16.) Kormány rendelet (a továbbiakban: Rendelet) rendelkezéseiről tájékoztatva őt egyben közölte, hogy a fegyelmi ügyében írásbeli szavazást rendelt el. Ehhez mellékelte a fegyelmi bizottság kizárás fegyelmi büntetés kiszabását kérő előterjesztését, egyben felhívta az eljárás alá vont figyelmét, hogy amennyiben a szavazás tárgyával kapcsolatosan a tagok felé észrevétellel kíván élni, álláspontját ki kívánja fejteni, úgy a mellékelt tagnévsor szerinti postacímekre levél útján annak feladásával teheti azt meg.

[6] Az alperes elnöke ugyanezt a tájékoztatást és annak mellékleteit a vadásztársaság tagjai részére is elküldte azzal, hogy az előterjesztésről 15 napon belül a mellékelt szavazólap kitöltésével dönthetnek.

[7] 2021. február 15-én a vadásztársaság intéző bizottsága közjegyző jelenlétében összesítette a beérkező szavazatokat és 1/2021. (II. 15.) számú február 26-i keltezéssel ellátott határozatával a felperest tagjai köréből kizárta. A határozat megállapította, hogy a felperes az Alapszabály 12. pont f) pontjában írt fegyelmi vétséget valósította meg, így a Fegyelmi Szabályzat 3. § g) pontjában írt szabályok megszegése következtében a fegyelmi bizottság javaslata alapján összeférhetetlen magatartás tanúsítása miatt, a Fegyelmi Szabályzat II. Fejezet 4. § (1) bekezdés f) pontja alapján kizárás fegyelmi büntetést szabott ki.

[8] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság az alperes közgyűlése 1/2021. (II. 15.) számú határozatát helyezze hatályon kívül, és kötelezze az alperest a perköltség megfizetésére. Álláspontja szerint fegyelmi vétséget nem követett el a terhére rótt kijelentéssel, egyben kifogásolta, hogy a fegyelmi eljárás során nem vizsgálta a fegyelmi bizottság, hogy az általa használt jelző indokolatlanul bántó-e, sértő-e, illetve valótlan tartalmú-e. Sérelmezte, hogy az e tárgyban előterjesztett bizonyítási indítványát elutasító határozattal szemben benyújtott fellebbezését a közgyűlés nem bírálta el. Megítélése szerint – bár a Rendelet értelmében a közgyűlés részére biztosított volt az írásbeli szavazással történő határozathozatal – az Alapszabály 15. pontja alapján számára biztosítani kellett volna a közgyűlésen való részvétel és a védekezés lehetőségét, álláspontjának ismertetését a tagokkal. Ez nem történt meg, ezzel alapvető jogai szenvedtek sérelmet. Az alperes egyébként nem vette figyelembe a Fegyelmi Szabályzat 2. § a) pontjában írt arányosság követelményét, amikor a terhére rótt fegyelmi vétséggel megítélése szerint arányban nem álló súlyos büntetést szabott ki. Kifogásolta, hogy az alperes az előírt eljárási határidőket sem tartotta be.

[9] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes költségben való marasztalását kérte. Azzal érvelt, hogy a felperes által használt kifejezés elhangzása nem volt vitatott, hiszen azt maga az eljárás alá vont is elismerte, és a két „sértett” is tanúsította. A jelző egyértelműen sértő a fegyelmi bizottság két tagjára nézve, és ezt az értelmezést a Magyar Értelmező Szótár is megerősíti. A kijelentéssel a felperes az Alapszabály és a Fegyelmi Szabályzat értelmében fegyelmi vétséget követett el, amely miatt a közgyűlés az általa arányosnak talált fegyelmi büntetést szabta ki. Az eljárás az Alapszabályban, Fegyelmi Szabályzatban, illetve a Rendeletben megfogalmazottak szem előtt tartásával szabályszerűen folyt le, annak során a felperes védekezéshez való jogát is biztosította a szervezet.

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperes közgyűlésének 1/2021. (II. 15.) számú határozatát hatályon kívül helyezte, és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 236 000 forint perköltséget. A határozata indokolásában a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:36. § (1) bekezdésének felhívásával rámutatott, hogy a felperes a sérelmezett közgyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránti pert az előírt határidőben indította meg.

[11] Rögzítette, hogy a vadásztársaság Alapszabálya II. Fejezet 17. pont g) alpontja szerint fegyelmi vétséget követ el az a vadász, aki összeférhetetlen magatartást tanúsít. Ugyanezen pont értelmében a fegyelmi eljárást írásban a vadásztársaság elnöke rendeli el, és azt a fegyelmi bizottság folytatja le. Jogkövetkezményként a f) pont értelmében kizárás fegyelmi büntetés is kiszabható. Amennyiben a fegyelmi bizottság ezt tartja indokoltnak, javaslatot tesz a közgyűlés számára és a kizárásról a közgyűlésnek kell döntenie. A Fegyelmi Szabályzat II. Fejezet 3. § (1) bekezdés g) pontja az Alapszabállyal egybehangzóan tartalmazza, hogy fegyelmi vétséget követ el az a vadász, aki összeférhetetlen magatartást tanúsít. E pont szerint az a magatartás minősül összeférhetetlennek, amely – egyebek mellett – a vadásztársaság bármely tagjára emberi méltóságát vagy becsületét sértő kijelentést tesz.

[12] Hangsúlyozta, hogy a Ptk. 3:37. § (1) bekezdés alapján a bíróságnak a felülvizsgált határozat megváltoztatására jogköre nincsen. Amennyiben a határozat jogszabály vagy alapszabálysértő, úgy azt hatályon kívül kell helyezni.

[13] Kiemelte, hogy a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló magatartást, azaz a felperes fegyelmi bizottsági tagok felé intézett kijelentését – „mindketten csicskák vagytok” – tényként fogadta el, mert erről az érintettek egybehangzóan nyilatkoztak. Megállapította, hogy a csicska szó Értelmező Kéziszótár szerinti és általánosan elfogadott jelentéséből kiindulva negatív, ezáltal becsületsértő tartalmú, függetlenül attól, hogy az milyen körülmények között milyen okból hangzott el. Akár azt a jelentését tartja a bíróság szem előtt, mely a más személyek kiszolgáltatására utal, akár azt, hogy irányíthatóságra, befolyásolhatóságra vonatkozik, az adott személy negatív megítélését közvetíti, így önmagában alkalmas a becsületsértő jelleg megállapítására. Az Alapszabály és a Fegyelmi Szabályzat a fegyelmi vétség megállapításának alapjául szolgáló magatartása körében nevesíti az összeférhetetlen magatartást, amely körébe a vadásztársaság bármely tagjára emberi méltóságát vagy becsületét sértő kijelentések is beletartoznak, így a felperes által használt kifejezéssel a fegyelmi vétség elkövetése megvalósult. Annak, hogy a felperes szubjektív megítélése szerint az adott helyzetben felfokozott állapotában az általa feltételezett koncepciózus eljárásra tekintettel használta azt, és ezért alkalmazása elfogadható, nem tulajdonított jelentőséget. Egyetértett az alperes érvelésével, mely szerint a bíróságnak nincs lehetősége arra, hogy a vadásztársaság belső jogviszonyaiba beavatkozzon, ami azt jelenti, hogy a vadásztársaság maga határozza meg Alapszabályában azt, hogy milyen magatartásokat kíván szankcionálni, illetőleg, hogy az adott magatartáshoz milyen jogkövetkezményeket fűz. Utalt a Ptk. 3:70. §-ában írtakra, mely szerint a tagkizárást csak a súlyosan vagy ismételten sértő magatartások esetén lehet alkalmazni, ám az adott esetben a felperessel szemben kiszabott fegyelmi büntetés nem felelt meg az arányosság követelményének, mert bár a kijelentés nem vitásan sértő, az nem olyan súlyú, mely a kizárás büntetés alkalmazását megalapozhatta volna, a kiszabott büntetés a jogsértéssel nem áll arányban.

[14] Úgy foglalt állást, hogy azzal, hogy az alperes ügyvezetése a tagkizárás tárgyában írásbeli szavazást rendelt el, és a felperest arról tájékoztatta, hogy álláspontját a tagok felé levél feladásával teljesítheti, súlyosan jogsértő helyzetet teremtett, mert a felperes védekezéshez fűződő jogát korlátozta. A tisztességes eljárás követelményéből fakadóan ugyanis ezt a jogot az eljárás alá vontak számára biztosítani kell, és ez többletkötelezettséggel nem járhat. Az a megoldás, hogy a felperes a vadásztársaság tagjai felé levél formájában adhat tájékoztatást saját álláspontjáról, jelentős érdeksérelemmel jár, hiszen a szavazás határidőhöz kötött, összességében az eljárás a felperest a védekezés jogában jelentősen korlátozta.

[15] Megjegyezte, hogy bár a Fegyelmi Szabályzat értelmében a fegyelmi bizottság határozatával szemben – beleértve a bizonyítási indítvánnyal összefüggő határozatokat is – fellebbezésnek van helye, és ezt a fellebbezést a közgyűlés nem bírálta el, valóban sérelmet szenvedett a belső szabályzat előírása, ám a bizonyítási indítvány nem állt összefüggésben a megállapított fegyelmi vétséggel, és ezért az alapszabálysértésnek érdemei kihatása nem volt.

[16] Megalapozottnak találta a felperes hivatkozását arra, hogy az alperes az eljárási határidőket nem tartotta be, tekintettel arra, hogy 2020. november 8-án rendelkezett az eljárás határidejének december 10-ig történő meghosszabbításáról, melyhez képest csupán december 30-án rendelték el az írásbeli szavazást. Azt, hogy e levelet a vadásztársaság tagjai mikor vették át, nem lehetett megállapítani, az azonban tény, hogy a szavazás eredményét csupán 2021. február 15-én állapította meg az alperes, s a határozat írásba foglalására csak február 26-án került sor, s azt a határozatot a felperes március 1-jén vette kézhez, mellyel az Alapszabály 15. pontja sérelmet szenvedett.

[17] Egyetértett azzal a felperesi kifogással, hogy az elfogultságot bejelentő felügyelő bizottsági tagok a szavazásban nem vehettek volna részt, mert ők érdekeltek voltak.

[18] Mindezekre tekintettel a jogszabálysértő, s Alapszabályba ütköző fegyelmi határozatot a Ptk. 3:37. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte.

[19] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp). 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes képviselőjének munkadíjából és a lerótt kereseti illetékből álló perköltség megfizetésére. A munkadíjat a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapul vételével határozta meg, azt a 2. § (2) bekezdése alapján mérsékelte, a jogi képviselő által kifejtett munkával (két beadvány előterjesztése, egy tárgyaláson való jelenlét) – arányban álló összegre.

[20] Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását, másodlagosan indítványozta a törvényszék határozatának hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság utasítását új eljárásra, új határozat hozatalára. Kérte a felperes költségben való marasztalását. Akként érvelt, hogy a törvényszék a tényállást túlnyomó részt helytállóan állapította meg, azonban abból téves következtetéseket vont le, és megalapozatlanul helyezte hatályon kívül a felperes által támadott határozatot. Álláspontja szerint az, hogy a felperes által használt kifejezés súlyos fegyelemsértésnek tekintendő, olyan körülmény, melynek megítélése az alperes kompetenciájába tartozik. Hivatkozott arra, hogy a törvényszék is megállapította, hogy a felperes becsületsértő, emberi méltóságot sértő kijelentést tett. A civil szervezet életébe való beavatkozás a bíróság számára csak kivételes lehetőség, és ezt nem alapozza meg az, hogy a törvényszék értékrendje nem esik egybe az alperes értékrendjével, és a sérelmezett kijelentés súlyosságát másként ítéli meg. Utalt arra, hogy a vadásztársaság a veszélyhelyzet adott időszakában jogszerűen döntött az írásbeli szavazás elrendeléséről, más lehetősége az eljárás lezárására, a határidők betartására nem volt. Véleménye szerint nem rótt többletterhet a felperesre a határozathozatal ilyen módja, mert a társaság a tagnévsor, a tagok címeinek megküldésével lehetővé tette, hogy véleményét kifejtse, és azt közölje a szavazásra váró tagokkal. Úgy vélte, hogy amennyiben a többletköltséget sérelmezi a felperes, lehetősége lett volna azt kérni, hogy az álláspontját tartalmazó iratot a vadásztársaság küldje el a tagok részére. Összességében a tisztességes eljárás biztosítva volt, a felperes jogai sérelmet nem szenvedtek.

[21] Nem értett egyet a törvényszék ítéletével tekintetben sem, hogy az eljárási határidőket nem tartotta be. Felhívta a Fegyelmi Szabályzat 8. § (3) bekezdését, kiemelve abból, hogy az intéző bizottság a fegyelmi bizottság előterjesztését követően 30 napon belül köteles intézkedni a közgyűlés összehívásáról, ami az adott esetben azt jelenti, hogy a december 10-ig meghosszabbított eljárási határidő után 20 nappal, december 30-án meg is történt az írásbeli szavazás elrendelése. A szavazás eredményének megállapításához képest pedig 15 napon belül írásba foglalták a fegyelmi határozatot, eljárási szabálysértés tehát e tekintetben sem történt.

[22] A felperes ellenkérelmében a törvényszék ítéletének helybenhagyását és az alperes költségben való marasztalását kérte. Hangsúlyozta, hogy a terhére rótt kijelentés hatszemközt hangzott el, és az alperesnek kárt nem okozott. A fokozatosságot, arányosságot előírják a belső szabályzók, ennek ellenére vele szemben a legsúlyosabb fegyelmi büntetést alkalmazták. Az alperes által hangsúlyozott belső értékrendet éppen a Fegyelmi Szabályzatban megfogalmazott arányosság elvárása kell, hogy tükrözze. A bíróságnak pedig egy általános értékrendet kell figyelembe vennie a határozata meghozatalakor. Úgy ítélte meg, hogy nem kapott elég időt a védekezése előterjesztésére, az álláspontját tartalmazó irat tagság részére való megküldése neki többletköltséget jelentett volna. Megjegyezte, hogy lehetőség lett volna az eljárás felfüggesztésére, és ez esetben a védekezés lehetőségét

teljeskörűen biztosíthatta volna számára a szervezet. Hangsúlyozta, hogy a Rendelet szerinti határidőt nem tartotta meg az alperes, a szavazásra megállapított határidő után ugyanis 3 napon belül meg kellett volna állapítania a szavazás eredményét és további 3 napon belül azt közölni kellett volna vele.

[23] A fellebbezés alaptalan.

[24] Az ítéltábla először az alperes másodlagos fellebbezési kérelmével kapcsolatban mutat rá arra, hogy az ítélet hatályon kívül helyezésére nem látott indokot. Ezen indítvány alapos volta esetén ugyanis nem kerülhetett volna sor a fellebbezés érdemi elbírálására. A törvényszék azonban az eljárása során lényeges szabálysértést nem követett el, az ítéltábla egyéb szempontból sem találta indokoltnak a határozat Pp. 381. § alapján történő hatályon kívül helyezését.

[25] A fellebbezést érdemben sem találta megalapozottnak.

[26] Ahogyan az elsőfokú bíróság is hivatkozott rá, a vadásztársaság önkormányzattal rendelkező közösség, amely maga határozza meg működésének szabályait, azokat az Alapszabályában vagy más belső szabályzatában rögzíti. A szervezet belső működésének szabályozása tekintetében a vadásztársaság nagyfokú autonómiája érvényesül, és ennek keretében maga határozza meg azt, hogy milyen magatartásokat tekint fegyelmi vétségnek, azok megvalósulása esetén milyen fegyelmi büntetések kiszabására ad lehetőséget, s maga határozza meg a fegyelmi eljárás szabályait is.

[27] A vadásztársaság autonómiájába, belső életébe bírósági úton történő beavatkozásra csak akkor van lehetőség, ha a szervezet tevékenysége kifejezett jogszabályi rendelkezésbe ütközik. Az egységes és következetes bírói gyakorlat szerint törvénysértésként értékelendő az is, ha a keresettel támadott határozat a szervezet Alapszabályát vagy más belső szabályzatát sérti. Ha a vadásztársaság nem tartja be Alapszabályának rendelkezéseit, az így hozott fegyelmi határozatot a bíróság megsemmisíti. A vadásztársaság a Fegyelmi Szabályzatához kötve van, s amennyiben az ott írt rendelkezéseket nem tartja be, az olyan súlyos eljárási szabálysértésnek minősül, mely a fegyelmi határozat megsemmisítését vonja maga után.

[28] Téves az az alperesi érvelés, hogy a bíróság gyakorlatilag csak azt vizsgálhatja, hogy a szervezet betartotta-e az eljárási rendet, s ha igen, a büntetés arányosságát a bíróság nem is vizsgálhatja. Ezzel szemben az ítéltábla álláspontja szerint a vadásztársaság tagjának magatartását mérlegelő fegyelmi határozat a bíróság által ugyanúgy felülvizsgálható, mint a tételes szabályszegés tárgyában hozott határozat (Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.097/2011/7. számú határozat). E vizsgálat során a bíróság azt veszi figyelembe, hogy a szervezet az adott határozat meghozatalakor betartotta-e a rá egyedül irányadó és az önkormányzatiság elvéből következően megalkotott belső szabályzatának rendelkezéseit.

[29] Az alperes Fegyelmi Szabályzata 2. § a) pontja azt mondja ki, hogy a fegyelmi eljárás, illetőleg a fegyelmi felelősségre vonás célja a fegyelmi vétséget elkövető vadász cselekményével arányban álló fegyelmi büntetés meghozatala. A vadásztársaság tehát maga írta elő, hogy az általa fegyelmi vétséget megvalósító magatartásnak minősített cselekménnyel arányban álló büntetést kell kiszabni. Ennek megítélése körében a demokratikus önkormányzatiság elvéből fakadóan a szervezet nem járhat el önkényesen. Nem lehet eltekinteni attól sem, hogy büntető jellegű intézkedésről lévén szó, alapvető jogelv a fegyelmi büntetés fokozatosságának betartása is, különösen abban az esetben, ha a cselekmény egyébként a társadalmi megítélés szerint sem nyilvánvalóan kirívóan súlyos. A bíróságnak tehát nem a „saját értékrendjét” kell összemérnie a vadásztársaság értékrendjével – miként azt a fellebbezésben az alperes vélelmezi –, hanem az általános értékrend szem előtt tartásával kell megítélnie, hogy az arányosság követelményének megfelel-e a felülbírálandó határozat. E körben a törvényszék helytállóan értékelte, hogy a kijelentés hat szemközt

hangzott el, azért a felperes elnézést kért, az elkövetett fegyelmi vétség az alperesre nézve hátrányos következményekkel nem járt, ezért a súlyosabb fegyelmi büntetés alkalmazása indokolatlan, a Fegyelmi Szabályzat 2. § a) pontjába ütközik.

[30] Megjegyzi az ítéltábla, hogy a Ptk. 3:70. §-ában írt kizárási eljárás nem azonos a fegyelmi eljárással. A perbeli esetben a felperessel szemben fegyelmi eljárás folyt, ennek során született a bíróság által felülvizsgálandó határozat, ezért az elsőfokú ítélet [84] bekezdésében írt a Ptk. 3:70. §-ára való utalás nem helytálló, azt az ítéltábla a határozat indokolásából mellözi.

[31] Az írásbeli szavazás elrendeléséről szóló levélben a vadásztársaság elnöke kérte a szervezet tagjait, hogy 15 napon belül szavazzanak a fegyelmi bizottság által megfogalmazott előterjesztésről. Ugyanakkor felhívta a felperes figyelmét, hogy megteheti, hogy határidőn belül közli álláspontját a vadásztársaság tagjaival, s védekezését írásban előterjeszti.

[32] Az ítéltábla megítélése szerint az ily módon való eljárás azért nem fogadható el, mert adott esetben a tag az elnök levelének kézhez vétele után azonnal szavazhatott a szavazólap kitöltésével, ám csak ezt követően vehette kézhez a felperes érveit tartalmazó, álláspontját kifejtő levelét, és ezt a döntése meghozatalakor nem értékelhette. Ha személyes jelenléttel tartott közgyűlés döntött volna a felperes fegyelmi ügyében, az eljárás alá vont személy a Fegyelmi Szabályzat 26. § (1) bekezdése értelmében ott is hamarabb kapott volna felszólalási lehetőséget, mint ahogy a tagok szavaznak a határozatról. Ez a lehetőség az írásbeli szavazás ily módon való elrendelésével nem volt biztosított a felperes részére, ezáltal szenvedtek jogai sérelmet, nem pedig azzal, hogy a levele elküldése számára többletköltséget okozott volna. Miként azt az elsőfokú bíróság ítélete indokolása [76] bekezdésében helytállóan rögzítette, a tisztességes eljárás biztosításának feltétele a fegyelmi eljárás elrendelésekor a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló magatartás pontos meghatározása, az azt alátámasztó tények, bizonyítékok megjelölése. Az eljárás során ezen tényeket, bizonyítékokat a tag tudomására kell hozni, részére a védekezés, bizonyítás indítványozásának lehetőségét biztosítani kell. A tagkizárásról való döntésre hatáskörrel rendelkező közgyűlés előtt ismertetni kell a feltárt tényeket, bizonyítékokat, és a tag számára a közgyűlésen biztosítani kell az észrevételezés, védekezés jogát. E követelmények nem csupán a kizárási eljárásra, hanem a fegyelmi eljárásra is irányadók.

[33] Az eljárási határidők tekintetében az alperes belső szabályzatai pontos előírásokat tartalmaznak. A felperessel szemben a fegyelmi eljárást 2020. szeptember 10-én rendelte el a vadásztársaság elnöke, s ezen eljárás lefolytatására a Fegyelmi Szabályzat 18. § (1) bekezdése 60 napos határidőt ír elő, amely rendkívül indokolt esetben 30 nappal meghosszabbítható. November 8-án a határidő 30 nappal történő meghosszabbításáról rendelkezett a vadásztársaság elnöke, s ez azt jelenti, hogy az eljárást december 10-ig be kellett volna fejezni. Időközben azonban november 16-án hatályba lépett a Rendelet, amelynek értelmében az egyesület személyes részvétellel ülést nem tarthatott, írásbeli szavazással volt lehetőség a határozathozatalra, a Rendelet 3. §-a értelmében. Az ítéltábla megítélése szerint az alperes tévesen értelmezi a Fegyelmi Szabályzata 8. § (3) bekezdését – „az intéző bizottság köteles intézkedni a közgyűlés 30 napon belüli összehívásáról” – mert az nem azt jelenti, hogy 30 napon belül ki kell tűzni a közgyűlés időpontját – vagy adott esetben elrendelni az írásbeli szavazást – hanem azt, hogy a közgyűlést meg kell tartani 30 napon belül, illetve a szavazást be kell fejezni e határidőn belül. Az alperes értelmezésének megfelelő eljárás esetén a Fegyelmi Szabályzatnak azt kellene tartalmaznia, hogy az intéző bizottság köteles 30 napon belül intézkedni a közgyűlés összehívásáról. A perbeli esetben a Rendelet november 16-i kihirdetése után elegendő határidő állt az alperes rendelkezésére a Rendelet 4. § (1) bekezdés c) pont ca) alpontjában előírt 15 napos szavazatmegküldési határidő biztosítására, ám ezt elmulasztva az írásbeli szavazásról csak a meghosszabbított határidő leteltét követően 20

nappal intézkedett. A Rendelet 4. § (1) bekezdés c) cb) pontja szerint a Ptk. 3:20. § (4) bekezdését is alkalmazni kellett az adott esetben, aminek értelmében a szavazásra megadott határidő utolsó napját követő 3 napon belül az ügyvezetésnek meg kellett volna állapítani a szavazás eredményét és azt további 3 napon belül közölni kellett volna a tagokkal. Nem vitásan e határidőket is elmulasztotta az alperes.

[34] Mindezen határidő mulasztások jogbizonytalanságot teremtettek a felperes fegyelmi eljárásában és ez elfogadhatatlan.

[35] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az indokolás részbeni pontosításával helybenhagyta a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján.

[36] Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 83. §-a alapján köteles a felperes részére a fellebbezési eljárási költség megfizetésére. E címen az ítéltábla a felperes képviselőjének munkadíját számolta el, melynek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján határozott meg, a (2) bekezdés értelmében mérsékelt összegben, tekintettel a felperes képviselője által a fellebbezési eljárásban kifejtett tevékenységre.

[37] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján bírálta el tárgyaláson kívül.

Debrecen, 2021. november 25.

Dr. Veszprémy Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Répássy Árpád s.k. előadó bíró,
Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró